

DR. KEVE ANDRÁS 1909—1984

Minden idők egyik legnagyobb magyar ornitológusa 1909 november 10-én született Budapesten. A középiskola elvégzése után 1927—1930 között jogot hallgat, de már ebben az időszakban rendszeresen bejár a Madártani Intézetbe. 1929-ben „rendes megfigyelői” oklevelet kap, 1930-ban előadást tart a páduai XI. Zoológiai Kongresszuson. Jogi diplomája megszerzése után a Bölcsészkarra iratkozik be, 1933—1935 között e kar hallgatója. 1934-től „ideiglenes kisegítő szaknapidíjas” a Madártani Intézetben, de még ugyanebben az évben az oxfordi VIII. Nemzetközi Madártani Kongresszuson tart előadást. 1935-ben kapja meg a „Dr. phil.” címet, 1939-ben asszisztens 1940-ben adjunktus az Intézetnél. 1941-ben a Tihanyi Biológiai Kutató Intézet hívja meg egy évre. 1942-ben Kleinerről Kevére magyarosít. Ugyanebben az évben főadjunktussá nevezik ki. 1942—1943 között bécsi ösztöndíjas, 1944—1945 között katonai szolgálatot teljesít. A magántanári címet 1946-ban kapta meg, 1948—1949-ben a Mezőgazdasági Múzeum vezetésével is megbízzák.

Az ezt követő években számos külföldi madártani konferenciára kap meghívást, 1950-ben az uppsalai X. Nemzetközi Madártani Kongresszus állandó bizottsági tagjává választja, 1956-ban a Szovjet Tudományos

Akadémia vendége és a Menzбир emlékülésen képviseli Magyarországot. Számos külföldi madártani társaság tagjává választja. Tudományos közleményei egymás után jelennek meg a legnevesebb szaklapokban. Tudományos pályájának még kiemelkedőbb, nevezetesebb eseményeit sem lehet összefoglalni egy megemlékezés keretében.

Keve András igazi kutató volt, aki szívvel, lélekkel csüngött a pályáján, de aki emberileg is példaképpül állhat bárki előtt. Soha nem utasított vissza senkit, bárki bizalommal fordulhatott hozzá. Széles látókörét, óriási tudását, nagy szakmai tapasztalatát mindig szívesen kamatoztatta, nemcsak a fiatal kutatók, de alkalmi érdeklődők számára is. Nagy nyelvtudása és legendás szorgalma révén kapcsolatban állt a világ minden jelentősebb szakemberével, intézményével és az ő érdeme, hogy a Madártani Intézetnek a háborúban elpusztult könyvtára rövid idő alatt Közép-Európa egyik legjelentősebb gyűjteményévé fejlődött. Széleskörű munkássága a madártan szinte minden területét felölelte, elsősorban mégis szisztematikai vizsgálatai révén vált ismertté. Nagyon sokat tett a Balaton madárvilágának feltárásáért, de foglalkozott egyebek mellett a Duna madárvilágával, és tevékeny részt vállalt a Bakony kutatás munkáiban. Mi, akik vele dolgozhattunk a Madártani Intézetben láttuk elsősorban, mennyit dolgozott, és milyen rendkívül termékeny volt.

Az igazán nagy egyéniségeket jellemző szerénysége és csakis a munkának élése lehetett az egyik oka annak, hogy idehaza, sajnos nem méltányolták kellőképpen, soha nem kapta meg a tudományos munkásságának és a tudományos világban kivívott rangjának megfelelő elismerést. De Keve András így is maradandót alkotott. Életműve, a sok száz tudományos és népszerű közleményben leírt és megfogalmazott tanításai, szóban elmondott bölcs tanácsai mindig példaképpül szolgálnak a felnövekvő ornitológus nemzedékek számára.

Nyugdíjba vonulása után töretlen szorgalommal és lelkesedéssel dolgozott tovább a Természettudományi Múzeum Állattárában, míg csak egyre romló egészségi állapota szobájához nem láncolta. De még ekkor sem szűnt meg dolgozni, és ha meglátogattuk, mindig a madarak, a madártan hazai eredményei után érdeklődött. Tudatában volt betegségeknek, mégis tervezett, levelezett, jegyzeteket készített. A tollat csak a könyörtelen halál ragadhatta ki a kezéből. 1984 március 30-án csendesen eltávozott közülünk, de számunkra, akik szerettük és tiszteltük, Keve András soha sem halhat meg. Kedves, a tréfára is mindig kapható, szeretetreméltó egyéniségének, tudományos munkával töltött gazdag életének emléke tovább világít a magyar madártan egén.

Schmidt Egon